

ΑΛΗΘΕΙΑ.

(Ἐνταῦθα τιμὴ ἔτησία δρ. 12) ἐν ἀλλοδαπῇ
εἰς τὰς ἐπαρχίας..... » 16) φράγκα 24.)

Ἐκδιδομένη ἑξάκις τῆς ἑβδομάδος.

(Τιμὴ καταχωρ. δι' ἑκάστην στίχον λεπ. 40)
δι' ἑκάστην εἰδοποίησιν (ἐκ 10 στίχ.) δρ. 5)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΗΣΙ, 9 Δεκεμβρίου 1865.

« Ἡ ληστεία. »

Ἄρθρογράφος τις ἐν τινι ἡμεριδί τῆς πρωτεύουσας ἐγνωμάτευσε διὰ τοῦ φύλλου τῆς τρίτης, τίνι τρόπῳ δύναται νὰ ἐξοντωθῆ « ἡ ληστεία », καὶ ἐπεξερχόμενος πάνυ ἐλαφρῶς πάντα τὸν μηχανισμόν τῆς διοικητικῆς ἐνεργείας, ἀεφόρτωσεν εἰς τὴν ῥάχιν τῶν δημάρχων καὶ δημαρχικῶν παρέδρων ὅλας τὰς ἐλλείψεις, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνει ὑπαρξίν καὶ ἔντασιν « ἡ ληστεία » ἐν Ἑλλάδι.

Εὐκολον εἶνε νὰ κἀθηται τις ἐντὸς μιᾶς βιβλιοθήκης καὶ νὰ συντάτῃ ὥραρας ἐκθέσεις περὶ παντὸς ἀντικειμένου, καὶ μάλιστα περὶ ληστείας, καὶ ποιητικῶ τῷ τρόπῳ νὰ διατυπώσῃ σύστημα ὁλόκληρον περὶ ἐξοντώσεως τῆς ληστείας· ἀλλ' ὅσον εὐκολον τὸ ἀρθρογραφεῖν « εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχεν », εἰς ἓνα *λογιώτατον*, ἀνήκοντα εἰς τὴν *αἴρεσιν* ἐκείνην, ἧς οἱ ὁπαδοὶ ἔχουσι πολλὴν *εὐκολίαν* καὶ *ἀδειαν* νὰ ἐπιδεικνύωσιν ἐν πάσι σοφίαν καὶ πολυμαθειαν ἔξω τῶν πραγμάτων, τόσον εἶνε χαλεπὸν καὶ ἐργώδες ἐν τῇ πρακτικῇ, διότι ἀπαιτοῦνται γνώσεις τοῦ τόπου, τῶν προσώπων καὶ τῶν περιστάσεων, καὶ ἰκανότης δεδοκιμασμένη εἰς σκόπιμον χρῆσιν αὐτῶν.

Πολλοὶ ἐλάλησαν, ἔγραψαν, ὑπεμνημάτισαν καὶ ἐγνωμοδότησαν περὶ ληστείας· ἀλλ' ὅλοι σχεδὸν οἱ τοιοῦτοι *λογάδες* ἢ *λογοκόποι* ἐναυάγησαν, ὅταν περιέπεσον ἢ διοικήσιν τῶν κοινῶν εἰς χεῖρας τῶν.

Ἡ ληστεία ἐν Ἑλλάδι ἔχει τὴν ἱστορίαν τῆς γεννήσεως καὶ προόδου αὐτῆς, καὶ ὅσοι παρηκολούθησαν τὰ γεγονότα κατὰ τὸ παρελθὸν ἠδυνήθησαν νὰ ἐνόησωσι, πῶς αὕτη ἐγεννήθη, καὶ πῶς ἐξωντώθη. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἔλυσεν εἰς ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν εὐκρινῶς, σαφῶς καὶ τελῶς ἡ *διοίκησις*, καὶ μόνη ἡ διοίκησις, διὰ μόνων τῶν νομίμων μέσων, καὶ ἀνευ οὐδενὸς ἐκτάκτου, ἐκθέσμου, παρανόμου, ἢ σκληροῦ μέτρου· ἐξ ἐναντίας προλαβοῦσα τακτικῇ, ἔχουσα ὡς βάσιν τὰ ἐκτακτὰ μέτρα μετ' ἀπανθρωποτέρων καὶ αὐστηροτάτων μέσων, ἔφερον ἀντίθετα ἀποτελέσματα· ἐσκήρυνε περισσότερον, ἀντὶ νὰπραύνη τὰς ψυχὰς τῶν καταδικωμένων. Δὲν εἶνε τοῦ παρόντος νὰ ἀφηγηθῶμεν ἤδη ἐπεισοδιὰ τινὰ τοῦ οἰκτροῦ δράματος, ὅπερ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ἐκ φήμης ἐχαρκτηρίζε ἀκαταδίωξιν τῆς ληστείας, οὐδὲ ἔχομεν τόπον σήμερον νὰ κατονομάσωμεν καὶ τινὰς ἐκ τῶν μετελθόντων ταῖς ἡμέραις ἐκείναις τὴν *ἰσχὺν τῶν νόμων* πρὸς ἐξόντωσιν τῆς ληστείας.

Ἀφίνοντες λοιπὸν καὶ ταῦτα καὶ ὅσα οἱ πλοῦσοι ἐν λόγοις ἀφειδῶς γνωματεύουσιν, ἐξεταστέον, τό γε νῦν ἔχον,

πόθεν ἔχει τὴν καταγωγὴν τῆς *ἡ παροῦσα ληστεία*, ἧτις λυμαινομένη πᾶσαν σχεδὸν τὴν ἑλληνικὴν χώραν, καθίστησιν ἀνεπαρκῆ, ἀλυσιτελῆ καὶ ἄσσκοπον πᾶσαν ἐνεργείαν τῆς ἐξουσίας. Ἐξεταστέον, πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἐξοντωθῆ ἡ *παροῦσα ληστεία*, ἧτις, οὐδέποτε ἄλλοτε, ἀπὸ καταβολῆς τῆς ἑλληνικῆς βασιλείας, δὲν ἐδέσποσε τοσοῦτον ἀδεῶς, καὶ οὕτως αὐθαδῶς καὶ θρασεῶς σὺμπαντος τοῦ βασιλείου.

Ὁ σοφὸς ἀρθρογράφος εὔρεν ἐν τῇ σοφίᾳ του, ὅτι αἷτιοι τῆς μὴ ἀποτελεσματικῆς καὶ τελειοφύρου καταδιώξεως τῆς ληστείας εἶναι « οἱ δημαρχοὶ καὶ οἱ δημαρχικοὶ παρέδρου », καὶ κατὰ μείζονα λόγον αἱ ἀνώτεραι ἀρχαί, οἷον αἱ διοικητικαὶ καὶ ἡ κυβερνησις. Ὅ ταῦτα ἀποφαινόμενος, ἐάν μὲν ἐξ ἀγνοίας οὕτως ἀποφαίνεται, εἶνε συγγνωστός, διότι αὐτίνος τὴν γνώσιν ἀφήρηται, τοῦτου καὶ κατηγορεῖ προχειρότατα, κατὰ τι σοφὸν τῶν προγόνων μας λόγιον. Ἐάν ὅμως ἐπιρρίπτῃ ἕνα ἀμαρτήματα ἐπὶ τοὺς ἦττον ἀμαρτωλοὺς, οἳ οἱ εἰσὶν « οἱ δημαρχοὶ καὶ δημαρχικοὶ παρέδρου », ὁ τοιοῦτος δὲν ἐξελέγχεται καλῆς πίστεως συζητητής. Διότι, ἴδιον εὐθύτητος καὶ χρηστότητος πολιτικῆς εἶναι νὰ λέγῃ πᾶς τις ἀνυποστόλως τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐπομένως, ἐάν ὁ ἀρθρογράφος ἔχει τὸ θάρρος νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀγαπᾷ τὸ φῶς, καὶ εἶνε ἅμα ἐν γνώσει τῶν πραγμάτων, ὀφείλει νὰ εἴπῃ, πόθεν ἐπήγαγεν ἡ *παροῦσα ληστεία*, διὰ τί, αὕτη μεγθύνεται καὶ ἐπιτείνεται ὁσμέραι, καὶ πῶς πρέπει αὕτη νὰ κτυπηθῆ ἵνα καταστραφῆ.

Σιωπῶντος τοῦ ἀρθρογράφου θέλομεν ἐπανεῖθει ἡμεῖς ἐπὶ τὸ θέμα τοῦτο ἀργότερον ἵνα εἴπωμεν τὰ πρέποντα καὶ προσήκοντα.

Βουλευτικά.

Ἡ συνεδρίασις τῆς 7. καὶ 8. δεκεμβρίου ἐξινετλήθη εἰς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ νέου « περὶ χαροσθήμου » νόμου. Κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ νόμου τούτου, ἐφαρμοστέου καὶ ἐπὶ τὴν Ἑπτάνησον, εἶνε, ὅτι ἀκυροῦνται αἱ διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν πενήτων ἀπὸ τῆς πληρωμῆς δικαστικῶν τελῶν, ἐλαττοῦνται δὲ εἰς τὸ ἡμισυ τὰ δικαστικὰ τέλη τῆς σημερινῆς, καὶ ἐπιβάλλεται φόρος τις ἐπὶ τῶν ἐκ κληρονομίας προσκτωμένων περιουσιῶν· ὁ φόρος οὗτος παραλλάσσει ἀναλόγως τῶν διαφόρων βαθμῶν τῶν κληρονομῶν.

Πολλοὶ ἐλάλησαν ὑπὲρ καὶ κατὰ, διαρκούσης τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου νόμου, καὶ ἄλλοι μὲν ὑπεστήριξαν, ἄλλοι δὲ ἀντέκρουσαν τὰς εἰσαχθείσας καινοτομίας, ἀλλ' ἐπὶ τέλους παρεδέχθησαν ἥ, τε ἀρχὴ καὶ τὰ καθέκαστα. Περιττὸν θεωροῦμεν νὰ διαλάβωμεν λεπτομε-

ρέστερον περί τῶν λαβόντων τὸν λόγον βουλευτῶν, ὡς καὶ περί τῶν ῥηθέντων ὑπ' ἐνός ἐκάστου. Ἐν μόνον δὲν δυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν, ὅτι εἰς ἐκ τῶν βουλευτῶν Κεφαλῆνας ἔδωκε τὰ ἐλεεινότερα δείγματα τῆς ἀκρίσιας, τῆς ἀδολοσχίας καὶ μωρολογίας του, καὶ ἐπέσυρε καθ' ἑαυτοῦ παραδειγματικὴν τὴν ἀποστοφὴν καὶ ἀποδοκιμασίαν συμπάσης τῆς Βουλῆς ἐξηρέυζατο ἡ ἀκαίριμη γλώσσα τοῦ λάλου τούτου τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα, ὅσα εἶνε πρωτότυπα ἀπρεπείας καὶ φλυαρίας Θεωροῦμεν τούτον ἀκαταλόγιστον διὰ τὴν διαγωγὴν του, καὶ ἀπέχομεν καὶ νὰ τὸν νομάσωμεν ἐν τῇ Ἀληθείᾳ.

Μετὰ ταῦτα ἐπελάβετο ἡ Βουλὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀσυμβάσεως τῆς μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης περὶ ἀμοιβαίας ἐκατέρωθεν καταδιώξεως τῆς ληστείας. Ἐγένοντο παραδεκτὰ ἡ ἀρχὴ καὶ τὰ πάντα πρῶτα ἄρθρα· ἐπὶ δὲ τοῦ 6 ἄρθρου, τοῦ ἀφορῶντος τὴν παράδοσιν τῶν λειποτακτῶν στρατιωτῶν κατὰ τὰ μεθόρια, ἠγέρθη μακρὰ συζήτησις, ἥτις ἔπαυσε παρελθούσης τῆς ὥρας, μεθ' ἧς διελύθη ἡ συνεδρίασις, καὶ πρόκειται νὰ ἐπαναληφθῇ σήμερον.

Διοικητικὴ διαίρεσις.

Ἡ πρότασις περὶ καταλύσεως τῶν νομαρχιῶν, ἡ μᾶλλον, τοῦ νομαρχικοῦ συστήματος ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν εὐχόμεθα ἵνα παραδεχθῇ καὶ ἡ βουλὴ, καὶ ἀποφύγωμεν οὕτω ζημίας ἀκαταλόγιστους, ὅπερ συνεπάγεται φυσικῶς μία ἀπότομος καινοτομία καὶ ἀνατροπὴ τοῦ σπουδαιότερου διοικητικοῦ κλάδου.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιτροπῆ, εἰς ἣν παρεπέμφθη ἡ περὶ ἐπαρχιακῆς διαίρεσεως πρότασις διαφόρων βουλευτῶν, λαβούσα ὑπ' ὄψιν αὐτὴν γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς ἀναβολῆς αὐτῆς διὰ τὴν προσεχῆ σὺννοδον, καὶ παρακαλεῖ τὴν βουλὴν νὰ ἐγκρίνη ὅπως διαβιβασθῇ ἡ πρότασις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν διὰ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ ὑφιστάμενα ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ὅπως ἐκθέσωσι τὴν ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης γνώμην των, καθόσον πρόκειται περὶ διοικητικῆς διαίρεσεως τοῦ κράτους, περὶ ἧς ὀφείλομεν περισσευμένως νὰ νομοθετήσωμεν.

Ἀθῆναι, τῆ 7 Δεβρίου 1865.

Ἡ ἐπιτροπὴ

X. Χρηστόπουλος, Ἀνδρ. Νοτάρης, Δ. Τσιτσάρας, Ἰω. Πλαίσας, Κ. Δ. Εὐθυμίουπουλος, Α. Ἀνινος.

Δύω λέξεις πρὸς τὸν φίλον μου

κ. Ἐμμ. Δ. Ροῖδην.

(Συνέχεια.)

Ἄς ἔλθω τώρα εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς . . . βατραχομυομαχίας σας.

Ὁ Ν. Σαρίπολος, εἴτε ἐκ μικρῆς τινοῦ δόσεως ἐωσφορικῆς ἀλαζονείας (ἥτις, λεχθῆτω ἐν παρόδῳ, προξενεῖ τὸν κνισμὸν τοῦ γράφειν εἰς τοὺς πλείστους τῶν συγγραφέων) εἴτε ἐκ ζήλου καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ, εἴτε, ὡς εἶπε τριάστερος τις ἀρθρογράφος, διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἡ μικρὰ Ἑλλάς ὑπερέχει ἠθικῶς τῶν ἐν μουχαλεμπί καὶ χαλῶ ἀναθεραμμένων γειτόνων μας, εἴτε, τέλος πάντων, ἐξ ἰδιοτροπίας

τοῦ νὰ φανῇ ἄξιος κρεμάλας συνέγραψε τὴν πολιτικὴν του μελέτην.

Μόλις ἐγνώσθη ὅτι πρόκειται νὰ κάμῃ τοιαύτην συγγραφὴν, καὶ ἐφώνησαν τινὲς μὴ τοσοῦτον χριστιανικῶς διακείμενοι πρὸς αὐτόν.— Πά! πά! αὐτὸς θὰ τὰ βάλλῃ μετὸν Ναπολέοντα! μέγα καὶ τολμηρὸν τὸ διάδημα αὐριον θὰ τοῦ διαφιλονεικῆσῃ καὶ τὰς δάφνας τοῦ Σολφериνοῦ!

— Ὡ τὸν ἀνόητον! εἶπον ἄλλοι, αὐτὸς θὰ τὰ βάλλῃ μετὸν τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς τῆς Γαλλίας, οἵτινες ἐγνωμάτευσαν, ἢ ἐβοήθησαν τὸν ἐστεμμένον συγγραφέα εἰς τελειοποίησιν τοῦ ἀκαμῆτου ἔργου του! καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ ἀκριτότεροι· διότι ὁ Ναπολέων τρίτος, δὲν κατεδέχθη ν' ἀκούσῃ γνώμας καὶ συμβουλὰς τῶν ὑπὸ τὰ νεύματά του σοφῶν. Ἡ ἐπιζήμιος αὐτῆ ἰσχυρογνωμοσύνη του μάλιστα ὅσον τιμᾶ τὸν συγγραφέα τόσον δοξάζει τὸν Αὐτοκράτορα.

Ἐβρέθη καὶ ἄλλος, ὅστις προτοῦ νὰ δημοσιευθῇ ἀκόμη τὸ ἔργον τοῦ Σαριπόλου, εἶχε τὴν πρωτότυπον εὐσυνειδησίαν νὰ γράψῃ ἐπίκρισιν, λέγων ὅτι οὐδὲν ἄλλο εἶναι τοῦτο ἢ ἀναμάσσημα καὶ ἀντιγραφὴ τῶν κατὰ τοῦ ἐνδόξου Συγγραφέως δημοσιευθέντων ἐν Γαλλίᾳ. Ὁμολογουμένως, αὐτὸς ὁ ἄλλος, σὰς ὑπερέβαλε κατὰ τὸν ζήλον, φίλε μου κύριε Ροῖδη!

Ἡ πολιτικὴ μελέτη ἐξεδόθη, ἀναγνωσθεῖσα ἀπλήστως καὶ παρὰ τῶν φίλων καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν. Παραλείπω τὰς περὶ ταύτης κρίσεις τοῦ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος τύπου, ἀναφέρω μόνον ὅτι ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι, οἱ μὲν τὴν ἐθεώρησαν ἀδασιν δροσερὰν ἐν μέσῳ τῆς ἐρήμου τῶν πολιτικῶν διαπληκτισμῶν, οἱ δὲ τὴν ἐθεώρησαν περιέχουσαν λάθη γλώσσης περὶ τὴν ὄψιν καὶ δύω! Οἱ μὲν τὴν ὠνόμασαν ἔργον καλὸν, ἄν καὶ λίαν ἐπιτομον καὶ ἐν μέρει στρυφνόν, οἱ δὲ ἀνέκραξαν ἄρον, ἄρον, σταύρωσον τὸν συγγραφέα, διότι ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸν Σιετώνιον, διότι εἶπεν ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι κατέστρεψαν πᾶν ὅ,τι κατέκτησαν, διότι . . . διότι . . . διότι . . .

Εἰς τῶν τελευταίων ἐτύχασε καὶ ὑμεῖς, διὰ τῆς διατριβῆς σας εἰς τὸ ἀπὸ 8 Νοεμβρίου φύλλον τῆς Αὐγῆς. Ταύτην ἀναγνοὺς φίλος τις τοῦ Σαριπόλου σὰς ἀπάντησε πικρῶς, ἐπὶ τέλους δὲ καὶ ἀπρεπῶς, καλέσας ἡμᾶς φοιτητὴν ἄεργον τῶν καφφενείων, σὰς ἀπέδωκε δὲ καὶ τὴν πρώτην ἀνώνομον διατριβὴν.

«Τοῖσι δὲ Ῥοῖδης ἀνόρουσε λιγὺς (κατὰ Σαριπόλου!) ἀγορητῆς κ.τ.λ.» καὶ ἰδοὺ εἰς τρία τέσσαρα κατὰ σειρὰν φύλλα τῆς Αὐγῆς ἐτέρα Σαριπολιάς φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν σας, πλήρης χολῆς καὶ ἀτομικῶν προσβολῶν.

Εἶναι αὕτη γυμνὴ ἢ ἀλήθεια, ναὶ ἢ οὐ; Τώρα ἀκούσατε καὶ τὴν ἰδικὴν μου γνώμην, ἔχουσαν ἴσως μικρὰν τινα ἀξίαν, διότι πηγάζει ἐξ οὐδετερότητος σκέψεως.

Ἐσφαλεν ὁ ὑπερασπισθεὶς τὸν Σαρίπολον, ἀποδοὺς εἰς ἡμᾶς τὴν πρώτην ἐκείνην ἀκριτον καὶ ἀνώνομον διατριβὴν, καὶ ἀποκαλέσας ἡμᾶς τὸν φίλον μου Ἐμμ. Ροῖδην φοιτητὴν ἄεργον τῶν καφφενείων, διότι, οὔτε ἐγράψατε τὴν πρώτην ἐκείνην διατριβὴν ὑμεῖς, ὡς διατείνεσθε, οὔτε εἰς τὰ καφφενεῖα φοιτᾶτε, ὅπως καταναλώσητε τὰς ὥρας τῆς ἀργίας σας. Εἶσθε κατ' ἐμὲ λίαν ἀξιαγάπητος νέος, καὶ εἰρηνικός, καὶ φιλόκαλος, καὶ φιλομαθής, διὸ καὶ σὰς περιμένει τάχιον ἢ βράδιον καὶ ὁ τῆς πολυμαθείας στέφανος, μεθ' ὃν σὰς εὐχομαί νὰ λάβητε καὶ τὸν τῆς καλαισθησίας καὶ κριτικῆς.

Ἡμαρτήσατε ὅμως καὶ ὑμεῖς μεγάλως, διότι μετὰ τὴν

δημοσίευσιν τῆς ὑπὲρ τοῦ Σαριπόλου διατριβῆς ἐξήλθετε τῆς ἀξιοπρεποῦς θέσεώς σας, περιπεσόντες εἰς ὕβρεις καὶ προσβολὰς τοῦ ἰδιωτικοῦ τοῦ βίου, καὶ μὴ ἀληθεῖς, καὶ ἀνοικείους εἰς στόμα λογίου ἀνδρός, αἵτινες μὰ τὸν Θεὸν καὶ μὰ τὸν διάβολον δὲν περιποιούσι τιμὴν οὐδ' εἰς αὐτοὺς ἀληθῶς τοὺς φοιτητὰς τῶν καφφενείων τῆς κατωτέρας τάξεως. Ἰδοῦ, φίλε μου, ὅλη ἡ ἀληθεια.

Ἄς κορυφολογήσω τώρα τὰ οὐσιωδέστερα κεφάλαια τῆς ἐπικρισεώς σας, ἐν πάσῃ ἀδελφότητι καὶ συντομίᾳ. Πρὸ πάντων ἐν συντομίᾳ, διότι ὁ καλὸς Συντάκτης τῆς Ἀληθείας, μὰς στέλλει εἰς τὸν διάβολον ἀμφοτέρους καὶ τοὺς τρεῖς! καθὼς εἶπεν ἄλλοτε κατὰ λάθος ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Συνελεύσεως πληρεξουσίου τις φίλος μου. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι περὶ τῶν ὕβρεων καὶ τῶν χλευασμῶν κατὰ Σαριπόλου οὐδεὶς θέλει γίνεαι ἐνταῦθα λόγος, διότι εἰμὶ βέβαιος ὅτι μετενοήσατε δι' αὐτὰς (καὶ ἐκ τῆς βεβαιότητος αὐτῆς μου καταλαμβάνετε ὅτι σὰς ἀγαπῶ καὶ σὰς τιμῶ).

Καὶ ἐπειδὴ εἰμὶ δὰ καὶ ἐγὼ νωπὰ ἀκοισμένος ἐκ τοῦ σχολείου, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Γάλλου Ἀριστοφάνους, θὰ ἐπαναλάβω τὰ μαθημένα μου· λοιπὸν . . .

Σταυρὲ βοήθει μοι!

Ἄλφα! — Ὁ Γίββων καὶ ὁ Βολταῖρος, οὗς ἐπικαλεῖσθε μάρτυρας, καθὸ πολέμιοι τοῦ χριστιανισμοῦ, εἶναι *Ματ ἀκατάλληλοι* μάρτυρες, προσπαθοῦντες παντὶ σθένει νὰ δικαιώσωσι τοὺς Ῥωμαίους διὰ τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν ἀπειρῆ διωγμὸν τῶν.

Βῆτα! Ὁ Ρενάν εἶναι ἱκανῶς γνωστὸς — τί εἶναι.

Γάμα! Ἄν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπήνεγκον παντοῦ τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἐρήμωσιν, ὡς διατείνεται ὁ Σαρίπολος, ἢ τὸν πολιτισμὸν, ὡς διατείνεσθε ὑμεῖς, πρὸς τὴν ὅλην ἱστορίαν, θέλετε τὸ μάθει, ἐὰν ἀνοίξετε τὸν Μοντέσκιον, ἐν ἐπικαλεῖσθε, (*Esprit des Lois* X. 14) τὸν μονογράφον αὐτὸν τῆς Ῥωμαϊκῆς Πολιτείας, τὸν ἀνατόμον αὐτὸν καὶ τῶν λεπτοτέρων ἰνῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κολοσσοῦ, λέγοντα· « Οἱ μὲν Ῥωμαῖοι κατέκτησαν τὰ πάντα ὅπως καταστρέψωσι τὰ πάντα, ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος ἠθέλησε νὰ κατακτήσῃ τὰ πάντα ὅπως διατηρήσῃ τὰ πάντα. « *Les Romains conquirent tout pour tout detruire, il (Alexandre le grand) voulu tout conquerir pour tout conserver.* »

Δέλτα! Ἄν τὰ ὑδραγωγεῖα εἶναι τὸ μέτρον τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ῥωμαίων, τότε οἱ Τοῦρκοι εἶναι ἐφάμιλλοι, καὶ ἀνώτεροι τῶν Ῥωμαίων αὐτῶν, διότι περισσώτερα ὑδραγωγεῖα καὶ κρήνας κατεσκεύασαν αὐτοί.

Ἐψιλον! Ὁ καθ' ὑμᾶς *Νουμάς* καὶ κατὰ Σαρίπολον *Νουμάς* (*Numa Pompilius*), θὰ λέγεται εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα *Νουμάς*, ἐνόσω σώζεται Πλούταρχος, καὶ ὁ συμπατριώτης σας Κόραης, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἔχοντες, κατὰ δὲ ὑστέρησιν, περισσώτερον κύρος.

Ζήτα! *Καλλιθέλαδορ ἔδραρ!* διατὶ σὲ παρακαλῶ παρέλκεις τὰς ἐπομένους λέξεις· α τῶν *ἑλληνίδων Μουσῶν Σικελίαν*; ἢ ἠνομάσθη δὲ λίαν εὐφυῶς *καλλιθέλαδος ἔδρα* τῶν ἑλληνίδων Μουσῶν ἢ Σικελία, ἐν ἣ ἤκμασαν οἱ διασημώτατοι τῶν Βουκολικῶν μας ποιητῶν, ὁ Μόσχος, ὁ Βίων, καὶ ὁ Θεόκριτος.

Ἡτα, θήτα, ἰῶτα κ.τ.λ. ὠμέγα!

Νὰ σὰς εἶπω ὅλον μου τὸ ἀλφάβητον; θέλετε νὰ ἐξακολουθήσωμεν; ἐγὼ μὲν δὲν βαρύνομαι, ἀλλ' ὁ χάρτης καὶ οἱ ἀναγνώσταί μου διαμαρτύρονται!

ἄκολουθεῖ τὸ τέλος) Θ.

Ἐπαρχιακά.

Ἐξ Ἀστακοῦ τῆ 4. Δεβρίου 1865.

Ἡ κατάστασίς μας εἶνε ἐλεεινοτάτη, καὶ ἡμέρα τῆ ἡμέρα καταντᾷ προβληματικώτερα ἡ τύχη μας. Δὲν ἐδοκιμάσαμεν ὀλίγον τρόμον καὶ ἐκ τοῦ τελευταίου περιστατικοῦ τῆς ληστεύσεως τῶν τριῶν ἀγγλων, περὶ ἧς ἐλάβατε ἤδη γνῶσιν. Οὗτοι ἦλθον πρὸς ἑπτὰ ἡμερῶν ἐδῶ μὲ ἐν ἰδιὸν των πλοίων, τὸ ὁποῖον, ἀφ' οὐ ὤρμισαν εἰς *Μαρθιά*, ἀπέβησαν εἰτα εἰς τὴν ζηράν, καὶ ἀνέβησαν τὸ ὄρος *Βελούτσαν* ἐπὶ θῆραν ἐλάφων. Ἐπανακάμπτοντες εἰς τὸ πλοῖον συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχιληστῶν *Ντελῆ* καὶ *Κουτσογιάνου*, οἵτινες ὁμοῦ μὲ τοὺς συλληφθέντας εἰσήλθον εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἀφ' οὐ ἀφῆρσαν διάφορα πολυτίμητα εἶδη, ὡς δακτυλίδια, ὠρολόγια, ὄπλα κ.πλ. ἀπέλυσαν τοὺς δύο, καὶ ἐκάρτησαν τὸν τρίτον, ζητήσαντες πρὸς ἐξαγορὰν του τρεῖς χιλιάδας λίρας στερλίνας. Οἱ ἀπολυθέντες δὴν μετέβησαν ἀμέσως εἰς Πάτρας, κ' ἐπέστρεψαν ἐκεῖθεν μ' ἐν πολεμικὸν ἀγγλικὸν ἀτμόπλοῖον, κομίσαντες τὰς τριχιλίαις λίρας τὰ λύτρα. Ἐπειδὴ ὁμως μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν καὶ τραπεζικά γραμμάτια ἐξ εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν, οἱ λησταὶ δὲν τὰ ἐδέχθησαν, καὶ ἐχρειάσθη νὰ ὑπάγῃ τὸ ἀγγλικὸν πλοῖον εἰς Ἰθάκην ἵν' ἀνταλλάξῃ τὰ γραμμάτια εἰς λίρας, καὶ ἐπομένως ἐλυτρώθῃ ὁ αἰχμάλωτος, καὶ οὕτως ἐσώθημεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ μεγαλείτερον κίνδυνον, καθότι διεδόθη, ὅτι ὁ πλοίαρχος ἠπέιλησε νὰ κανονοβολήσῃ τὴν πόλιν μας, ἂν ἴσως οἱ λησταὶ ἤθελον φονεύσει τὸν αἰχμάλωτον. Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ εἶχε διαταχθῆ καὶ ἡ ὀλιγίστη δημοσία δύναμις, ὅση εὐρίσκειται εἰς τὴν περιφέρειάν μας, νὰ μένῃ, ὡς καὶ ἐμμενεν, ἀκίνητος, ἕως τῆς ἀπολευθερώσεως τοῦ αἰχμάλωτου.»

α — Τὴν πασελοῦσαν ἐβδομάδα δύο ἐσυνέβησαν φέρονι κατὰ τὰ περιχώρα τοῦ νομοῦ μας. (Μεσσηνία).

α — Τὸ κακούριοδικεῖον μας ἔκαμεν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν του εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρξαμένου μηνός καὶ ἐξεδίκασε μίαν δίκην, καταδικάσαν δύο ἐπὶ ἀποπειρᾶ ἀναιρέσεως κατηγορηθέντας εἰς ἰσόβια δεσμὰ.» (Λακ. ἀστῆρ).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Εὐχαρίστως ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις δυνηθεῖσα ν' ἀποφύγῃ πολλοὺς ὀχληροὺς περισπασμοὺς ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀπεσταλμένου ἱατροῦ, ὅστις θέλει λάβῃ μέρος εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει διεθνὲς ὑγειονομικὸν συνέδριον, ἐπροτίμησε μεταξὺ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν τὸν Κ. Ἰωάν. Βούρον.

Ἡ προκειμένη ἐκλογὴ εἶνε ἡ μᾶλλον ἐπιτυχῆς, καὶ τιμᾷ τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ Κ. Βούρος εἶνε προτιμητέος οὐ μόνον διὰ τὴν πολυμαθειαν καὶ τὴν ἱατρικὴν του ἱκανότητα, ἀλλ' εἶνε ὁ μόνος, ὅστις κρεῖττον παντὸς ἄλλου ἐσπούδασε καὶ διεύθυνε τὸν ὑγειονομικὸν κλάδον ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ μελετήσῃ σοφώτερον καὶ πρακτικώτερον τὴν φύσιν καὶ τὰς ἰδιοτροπίας τῆς νόσου χολέρας. Ἐχομεν πεποιθήσιν, ὅτι θέλει ἀντιπροσωπεύσει ἀνγκόντως τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ὑγειονομικῷ συνεδρίῳ. Ἀπαλλάττεται δὲ οὕτω καὶ τὸ ἑλληνικὸν ταμεῖον μιᾶς οὐχὶ εὐκαταφρονήτου δαπάνης, ἢν ὄφειλε νὰ χορηγήσῃ εἰς πάντα ἄλλον ἱατρὸν, τὸν ὁποῖον ἤθελε στείλῃ ἢ Ἑλλάδος ἐντεῦθεν· σιγῶσιν ἐπὶ τούτοις καὶ πᾶσαι αἱ

μικροφιλοτιμίας και αντίζηλίας μεταξύ των άλλων ιατρών· διότι απέναντι του Κ. Βούρου όλοι οι άλλοι υποχωρούσι.

— Μέχρι της ώρας καθ' ην τυπούται τὸ φύλλον μας καθυστερούσι τὰ ἀτμόπλοια Μασσαλίας και Τεργέστης.

— Τὸ κεντρικὸν ταμειὸν εὐρίσκεται εἰς τὴν οἰκτροτέραν κατάστασιν. Οὔτε λεπτὸν ὑπάρχει ἐν αὐτῷ, οἱ δὲ πολιτικοὶ συνταξιοῦχοι ἔχουσι νὰ λάβωσι τὴν σύνταξιν των ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μηνός.

Ἄριθ. ἐγκυκλ. 211.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ κράτους.

Ἡ κατάστασις τῶν οικονομικῶν τοῦ κράτους, συνδεομένη ἀναποσπαστως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν εὐημερίαν και πρόσδοκον και τὴν ἐξωτερικὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους, ἐφείλκυσε πρωτίστως τὴν σύντονον τῆς Κυβερνήσεως μέριμναν. Διὰ τοῦτο εὐθὺς ὡς ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων ἠσχολήθη ἀνευδρότως ἐπὶ τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος και ὑπ' ὅλας τὰς ἐπιφεῖς μελετήσασα τ' ἀφορῶντα τοὺς τε πόρους τοῦ δημοσίου και τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, συνέταξε και ὑπέβαλε χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν δὴλωσιν τροποποιήσεως τοῦ εἰσηγμένου προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1866.

Κατὰ τὴν δὴλωσιν αὐτὴν τῆς Κυβερνήσεως τὰ μὲν ἔσοδα τοῦ κράτους ὑπελογίσθησαν εἰς ποσὸν ἀνώτερον τῶν 28 ἑκατομμυρίων, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς ποσὸν κατώτερον τῶν 27.

Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐσόδων ἡ Κυβέρνησις βάζει ἔσχε τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως τοῦ 1864, ἣν ἐθεώρησεν οὐ μόνον ἀσφαλῆ ἐν ἀκρίβειᾳ, ἀλλὰ και συγκριτικῶς πρὸς τὰς περιστάσεις τοῦ ἔτους 1866 οὐχὶ λιαν εὐνοϊκὴν. Ἡ εὐφορία τῆς γῆς, κατὰ τὸ ἔτος 1864, δὲν ἦτο τοσοῦτω μεγάλη, ὥστε νὰ μὴ ἐλπίη τις βασίμως, στηριζόμενος εἰς τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ, ὅτι κατὰ τὸ 1866 θέλει εἶσθαι πιθανώτατα μὲν μείζων, ἀναντιρρήτως ὅμως ἴση πρὸς ἐκείνην· ἡ δὲ κατάστασις τοῦ τόπου ὑπὸ τε τὴν ἐποψιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας και ὑπὸ τὴν τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τοὺς νόμους σεβασμοῦ ἔσεται ἀναμφιδόλως μᾶλλον εὐάρεστος, ὥστε ν' ἀπαντηθῶσιν ὀλιγώτερα προσκόμματα εἰς τὴν εἰσπραξιν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων. Πρὸς τούτοις προστέθη και ἡ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ εἰσαχθέντος περὶ χαρτοσήμου νομοσχεδίου πιθανὴ εἰσπραξις, ἣτις ὑπελογίσθη εἰς τὸν κατώτερον ὅρον τῶν 500.000 δραχμῶν.

Ἐπὶ δὲ τῶν δαπανῶν ἡ Κυβέρνησις ἐπήνεγκε σημαντικὰς οικονομίας, ἀναβιάσασα τὸ ποσὸν τῶν ἐλαττώσεων εἰς δραχ. περίπου 3.000.000 και ἤθελεν ἴσως προδῆ εἰς μείζονας, ἐὰν ὑπῆρχεν ὁ ἀπαιτούμενος ὕλικὸς χρόνος ὅπως συνδυάσῃ τὴν ἐργασίαν τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς τὰς ἀπαιτουμένας μεταρρυθμίσεις ὀργανικῶν νόμων.

Μεταξὺ τῶν οικονομικῶν τῶν προϋπολογισμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων τοῦ κράτους εἰς μὲν τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐπηνέχθησαν πραγματικαὶ ἐλαττώσεις, ὑπερβαίνουσι τὸ ἑκατομμύριον, περιλαμβάνεται δὲ οὐ μικρὰ οικονομία και ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου, ἰδίως ὅμως σπουδαία βελτίωσις τοῦ ἐιδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργεῖου τῶν στρατιωτικῶν. Μέχρι τοῦδε οἱ μισθοὶ τοῦ στρατοῦ περιλαμβάνοντο γενικῶς εἰς δύο μόνα ἄρθρα· ἦτοι μισθοὶ ἀξιωματικῶν και μισθοὶ λοιπῶν ἀνδρῶν

τοῦ στρατοῦ· διὰ δὲ τῆς ὑποβληθείσης δηλώσεως τὰ δύο ταῦτα ἄρθρα διηρέθησαν κατὰ σώματα και ὑποδιηρέθησαν ἐν ἐκάστῳ σώματι εἰς μισθοὺς ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν και στρατιωτῶν. Τῆς ὑποδιαίρεσεως ταύτης τὴν σπουδαιότητα εἶναι περιττὸν νὰ ὑποδείξω ὑμῖν, ἀρκούμενος μόνον νὰ σᾶς ὑπομνήσω, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς συντάξεως και συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸσφ μᾶλλον ἐκπληροῦται τελειότερον, ὅσφ λεπτομερέστερος εἶναι ὁ καταλογισμὸς τῶν πιστώσεων.

Τὸ εὐάρεστον τοῦτο ἀποτέλεσμα τῆς καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866 ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ γνωστοποιήσω ὑμῖν, διότι, προκειμένου περὶ ζητήματος, ἀφορῶντος τιμαλφέστατα ὕλικὰ και ἠθικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, ἡ ἀκριβὴς γνωστοποίησις τῶν ἐπὶ τούτου ἐνεργειῶν τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸ κοινὸν, ἐν ᾧ ἀποτελεῖ καθήκον αὐτῆς συντελεῖ συγχρόνως πρὸς διάλυσιν τῶν ἐξ ἐσφαλμένων πληροφориῶν γεννωμένων ἀμφιβολιῶν και διαφωτίζει τὰς περὶ τῆς ἀληθοῦς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου κρίσεις τῶν κατοικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 4 10εβρίου 1865.

ὁ ὑπουργὸς

B. K. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

A. N. Οἰκονόμου.

Κύριε συντάκτα τῆς Ἀληθείας.

Ὁ ἀξιότιμος συντάκτης τῆς Ἀνατολῆς ἐνόμισε καλὸν νὰ μὲ ὑβρίση, ὡς ἀποτολήσαντα νὰ κρίνω ἐκ καλλιτεχνικῆς ἐπόψεως τὸ πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον δῶρημα τοῦ κ. Στ. Ξένου. Τῷ παρατηρῶ ὅτι δὲν κινουμαι ἐξ ὑβρεων, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι ἐγεννήθη και ζῶ ἐν Ἑλλάδι· ἀν ὅμως θέλη νὰ μὲ ἀποδείξῃ ἀδικον κρίναντα ὡς ἔκρινα—κατ' ἐπιείκειαν μάλιστα—ἀς ἐπιληφθῆ, ἀν δύναται, τοῦ ζητήματος καλλιτεχνολογικῶς· τότε δὲ, ἀλλὰ μόνον τότε, μετρούμεθα, ἀν ἀγαπᾶ.

* Α.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 12 τοῦ παρόντος μηνός ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος καθ' ἣν ὡς γνωστὸν πανηγυρίζει ὁ ἐν Πειραιεὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου τούτου τιμώμενος ἀρχαῖος ἱερός Ναός, μετὰ τὴν θεϊαν λειτουργίαν θέλει τεθῆ ταυτοχρόνως και ὁ πρῶτος θεμέλιος λίθος τοῦ ἀνακαινισθησομένου εὐρύτερον οἰκοδομήματος τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰδίου ἁγίου, και πρὸς γνάσιν τῶν χριστιανῶν.

Ἐν Πειραιεὶ 7 Δεκεμβρίου 1865.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐπιτροπή.

Τὴν προσεχῆ κυριακὴν 12 τρέχοντος ἀπὸ τὴν 10 Π. Μ. ὡραν μέχρι τῆς 12ης θέλει πλειστηριασθῆ ἑκουσίως ἐν Πειραιεὶ ἔμπροσθεν τοῦ καφενείου τοῦ Θ. Κουτσούκου οἰκόπεδον ἐκ 2009 τετρ. τεκ. πηχῶν, κείμενον παρὰ τὴν πλατείαν τῆς Τερψιθέας, συνορευόμενον ἀνατολικῶς με πᾶροδον, δυτικῶς με πλατείαν Τερψιθέας και δημοσίαν ὁδὸν ἀρκτικῶς με οἰκόπεδον και μεσημβρινῶς με μεγάλην ὁδὸν και διηρημένον εἰς 5 αὐτοτελῆ και πλήρη οἰκόπεδα. Οἱ βουλόμενοι ν' ἀγοράσωσι τὸ ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ προσελθῶντες εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Δεκεμβρίου 1865.

Ὁ τοῦ ἰδιοκτῆτου πληρεξ. δικηγόρος
Γεωρ. Ι. Παπαγεωργίου.